

SANDRA CANO

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

I un meló

Convindria pal·liar la total dependència actual de l'exterior, sobretot en matèria d'alimentació

Mig quilo de meló, 7,15 euros... El confinament l'hem estat pagant car. A voltes per estalviar-nos sortir de casa, per no col·lapsar els negocis, li fem l'encàrrec a algú i quan arriba la bossa de la compra ens emportem el disgust de veure la factura que paguem.

Volem pensar que no s'han estat inflant preus, perquè estem convençuts que amb la pandèmia ningú es vol aprofitar de la situació. Però sobta que en els comerços de proximitat els preus siguin molt més econòmics. Caldrà tenir memòria quan tot això passi i fer que aquestes petites fruiteries, carnisseries, botigues de manualitats, papereries i altres que han ofert el servei i han estat oberts des de primera fins

a última hora del dia i ens han donat els seus telèfons personals per no haver de fer cua i tenir els encàrrecs preparats, continuïn sent els primers en la nostra llista de la compra.

Els restaurants que s'han hagut de reinventar, oferint servei a domicili, també es mereixen que, quan l'aforament sigui petit, continuem demanant que ens portin menjar a les cases.

Cal fer una reflexió, ara que tocarà parlar i decidir quin model de país volem.

Pensem en l'agricultura com un motor que cal incentivar i reactivar. Tenim terres de cultiu amb relació a les quals, en una roda de premsa, abans de la Covid-19, els progressistes vam proposar que es podrien conrear

amb la finalitat que els beneficis es quedessin al país i repercutissin en les persones.

L'agricultura d'Andorra no s'ha de reconvertir vers el cànnabis terapèutic. Que el plantin a un altre país, i comencem a pensar en nosaltres i el nostre futur.

L'agricultura del país no es pot limitar als petits horts per a particulars, padrins i petits agricultors. Ha de passar a ser una font de recursos per al país per reduir

Reactivar l'agricultura reduiria dependència i generaria també llocs de treball

la dependència dels països veïns per aprovisionar-nos d'aliments.

Segurament melons no en podrem cultivar, o sí, però conrear la terra amb altres productes de primera necessitat tot l'any ha de ser quelcom que convé pre-

veure, i que cal que es faci la reflexió. Dependre de l'entrada de camions per les duanes sempre serà necessari, però caldria que, de mica en mica, comencés a ser menys necessari pel que fa a l'alimentació.

Tenir autonomia des del propi Principat per poder emplenar la nostra cistella de la compra amb recursos propis és possible.

Els andorrans de fa segles prou ho feien, i l'economia del país també ha de reactivar-se amb l'agricultura, la ramaderia i la pesca, que cal que tinguin un paper més important que el que ara tenen.

No només perquè Andorra tingui una mica més d'independència, sinó perquè generaria llocs de treball per a joves i no tan joves. Treballar la terra, tot i ser una feina dura, aporta molts beneficis, treballar a l'aire lliure i en espais oberts és bo per al cos, i sobretot per al cap.

Hem de ser previsors. Potser això sona poc modern, però si hi

ha escoles agrícoles serà senyal que el jovent hi té interès.

Volem creure que el Govern ha pres nota de totes les coses que són importants per a un país com el nostre. La frase "Estem sols, només ens tenim a nosaltres", a molts ens va deixar glaçats, però és una realitat a data d'avui.

Els progressistes estem presents en el dia a dia de la societat. No hem parat d'escoltar els neguits de la gent i sempre tenim la nostra mà estesa per als que la volen agafar.

La Covid-19 marca un abans i un després, i cal mirar endavant.

Volem que la gent que ens va fer confiança a les eleccions generals tingui la certesa que, amb o sense representació parlamentària, continuarem defensant sempre el nostre programa en positiu.

Som progressistes, estimem Andorra i volem el millor per a la gent.

I el país se'n sortirà, amb força i treball.